

նաւուրուց) ու Տալմացիայէն։ Սակայն վերջի լուրերէն կերեւի որ Կարիպալտին ալ Փիէմննթի կառավարութեան հետ համաձայներ է՝ պատերազմը ուշացընելու։

Անգին Աւստրիան իւր կողմանէ պատրաստ է պատերազմի, եւ սաստիկ ամրացուցեր է հուալիոյ բերդերն ու ծովեղերքը. բայց միաք չունի պատերազմը ինքը սկսելու. վասն զի Մաճառները ամենեւին հանդարա չեն, եւ կուղեն դրեթէ բոլորովին անկախ լինել

Աւստրիայէն։

Գաղղիոյ ըրած պատերազմական պատրաստութիւնները կարգէ գուրա կերպով կզարնեն ամենուն աչքին, բայց չգիտցուիր թէ նորա պատերազմը որու գէմ է։ Առ այժմ հաւանականը այս կերեւնայ որ Գաղղիան կուզէ պատրաստ գանուիլ որ եւ իցէ գիտուածի՝ այսպիսի ժամանակ որ արեւելք եւ տրեւուոք առ հասարակ պատերազմի եւ իրուվութեան վախերով լցուեր է։

Ա Ս Ո Ր Ի Ո Յ Ե Ր Կ Ր Ի Ն Զ Ա Ր Դ Ք ։

(Վերջ. Տես էջ 107.)

Խսմայիլ Փաշան քանի մի հազար կանոնաւոր զօրքով Ասորւոց երկիրը գնաց։ Երբոր Դամասկոս' այսինքն նամքաղաքին խոռվութիւնը պաշտօնական կերպով եւրոպա լսուեցաւ, Անգղիացոց ու Գաղղիացոց արեւելեան գործոց նկատմամբ ունեցած հանգստութիւնը շփոթեցաւ։ Նափոլէոն Կայսրը իսկոյն այս նշանաւոր խօսքերն ասաց. «Կարծեմ թէ մօրս ըսած երգը ատենն է կատարելու։ — Partons, pour la Syrie, — 0՞ն, չուեմք յևսորիս»։ Արտենսիա Թագուհելոյն այս երգը՝ նորա որդուոյն Նափոլէոնին Գաղղիոյ գահը բազմելէն իվեր Գաղղիացոց համար ազգային երգ մը գարծեր էր։ Վերջապէս Գաղղիան կարգադրութիւն ըրաւ որ գունդ մը զօրք զրկուի Ասորիք՝ քրիստոնէից պաշտպանութեանը համար. Սակայն անգղիացիք վախնալով որ մի՛ գուցէ արեւելք ուրիշ տէրութեանց ոյժը աւելնայ, այս անգամ ալ մարդաբարական զգացմունքները մէկդի դրին։ Լորտ Փալմերստոն աղէկ հասկըցած էր որ երկիր մը զօրք մտցրնելը աւելի հեշտ է քան թէ զանոնք անտի դուրս հանելը. այս բանիս օրինակ կրնայ լինել Հռոմը։ Գաղղիացոց Ասորեստան զօրք յուղարկելը զանազան տիհանութեանց ու կասկածներու պատճառ կը լինել. Վասն զի անկարելի է որոշելը թէ եւրոպացիք այս աւազակաբարոյ բարբարուները արդեօք ե՞րբ պիտի նուանեն ու հանգիստ սրտով եւ դառնան, այնպէս որ երկիւղ զունենան թէ մի՛ գուցէ իրենց հոն չեղած ատենը քրիստոնէից հանգստութիւնը նորէն վրդովի։

Գաղղիոյ մարդասիրական դիտաւորութեանցն ու Ասորւոց երկիրը զօրք յուղարկելուն արգելք ընելու դիտմամբ՝ Անգղիոյ տէրութիւնը այս խնդիրը մէջ ծգեց, որ թէպէտ եւ Ասորւոց երկիրն գործոցը մէջ եւրոպական տէրութեանց օգնականութիւնը հարկաւոր է, սակայն պէտք է նախ Սամանեան դքան յօժարութիւնը առնուլ, եւ խօսք տալ իրեն թէ եւրոպական տէրութիւնները ուրիշ անգամ անոր ներքին գործոցը մէջ ամենեւին պիտի չմտնեն։

Օսմանեան տէրութիւնը՝ Անգղիոյ ջանքովը վերջապէս Փարիզի մէջ եւրոպիոյ հինգ երեւելի տէրութեանց դեսպաններուն ժողով մը կազմել տուաւ, որ Ասորւոց երկիրն ապաստամբութիւնը սանձելու վրայ խորհուրդ ընեն։ Երկար վէճերէն ու կուիներէն ետքը, ժողովոյն անդամները երկու պայմանադրութիւն ստորագրեցին։ Մէկուն զօրութեամբը Ասորւոց երկիրը 12,000 եւրոպական զօրք պիտի յուղարկուի. որ վեց ամիս պիտի մնան այն կողմերը։ Երկրորդ պայմանադրութեան ուժովը հինգ գլխաւոր տէրութեանց դեսպանները իրենց Օսմանեան տէրութեան առաջարկած գործակցութեանը համար, ամենեւին փոխարէն մը առնելու միտք չունենալը յայտնեցին։ Բայց այս եւս յայտնեցին թէ հինգ տէրութեանց փափաքն է որ Օսմանեան տէրութիւնը իւր խօստմանցը համեմատ՝ քրիստոնէից վիճակը լացընելու համար՝ պէտք եղած կարգադրութիւններն իգործ դնէ։

Բոլոր Ասորւոց երկիրն մէջ առուտուրը դադրեցաւ. Տիւրքիները բոլոր անաստունները քշեցին տարին, Պէրութի, Դամասկոսի եւ Սայտայի շրջակայ տեղերը աւրեցին՝ քանդեցին ու ցանքերը փնացուցին։ Սայտա քաղաքը երկու հազարի չափ փախստական կար։ Քովի երկիրներն ալ փախստականաց թիւը 40 հազարի կիանին։ Այսպիսի խառն բազմութեան մէկտեղ ժողովնէն մաղմահիք (քոլէրան) սկսաւ այն խեղճերուն մէջ չարդ ընել։

Մինչդեռ Եւրոպիոյ աղմկայոյզ քաղաքական խնդիրներուն զբաղած արեւմտեան տէրութիւնները հոգ մը չէին ըներ Արեւելքի խեղճութիւններուն վրայ, Հելլենացիք, այսինքն Յունաստանի թագաւորութեան Հոռոմները՝ Ասորւոց երկիրն խոռվութիւնը լսածներուն պէս՝ ժողովեցան իրենց թագաւորին քովն ու խորհուրդ ըրին որ շուտով այն կողմի քրիստոնէից օգնութիւն մը հասցընեն։ Խսկոյն յօժարակամ տուրքերու ստո-

բագրութիւններ բացուեցան, ու զանոնք հաւաքելու համար ժողովներ հաստատուեցան գլխաւոր լրագրաց խմբագրանոցներուն մէջ: Տէրութիւնը որ դէպի Ասորեստանի եզերքը երկու շոգենաւ դրկեց Ցունաց հպատակները պաշտպանելու եւ ուրիշ քրիստոնեայքը ծրի Ցունաստան փոխադրելու համար: Այն շոգենաւով Ցունաց տէրութիւնն կողմանէ հաւաքուած փողերը երկու բժիշկ զանազան դեղերով, ուտելիքներ եւ հագուստներ դրկուեցան: Ցեսոյ երկու շոգենաւ եւս գնաց: Երբոր Գաղղիոյ Ասորեստան զօրք յուղարկելուն լուրը Աթէնք հասաւ՝ Ոթոն Թագա-

ւորը գլխաւոր տէրութիւնն ուղարկեց որ Գաղղիոյ զօրացը ինտ ինքն ալ 1000 հոգւոյ չափ զօրք յուղարկէ Ասորեստան: Գաղղիան պատասխաննեց որ ինքն առ այժմ Հելլենացւոց խորհուրդ չըտար այս արշաւանցը գործակից լինել, այլ պատեհ ժամանակ մը եղածին պէս՝ Ցունաց տէրութիւնն իմաց կուտայ: Անգղիան Հելլենացւոց այն գործոյն մէջ մտնելուն ամենեւին չյօժարացաւ. միայն այսքան ըստ որ Գաղղիան եւ Խուսատանը Ցունաց տէրութիւնն առաջարկութիւնն ընդունելու լինին՝ ինքն ալ անոր ցանկութեանը արգելք ընելու միտք չունի:

Ն Ե Բ Ք Ի Ն Լ Ա Կ Ի Բ Ե Բ

Կայսերական վճռով որոշուած է որ այսուհետեւ Խուսաց հպատակ վաճառականաց որդիքը տամնըեօթը տարեկան որ լինին՝ Հրաման ունենան վեց տարուան համար օտար երկիրներ երթալու՝ դրսի վաճառատանց մէջ գործնական կերպով առուտառը սովորելու համար . — Աժտէրխանի մեծանուն եւ մեծապատիւ Սարգսեան Մկրտիչ Աղան, որ այն քաղաքի գաւառական գպրոցին արդոյ տեսուչն է,

Հաւանութեամբ եւ հաճութեամբ Վեհափառ Կայսեր՝ Աժտէրխանի քաղաքական վարժարանին (կամնազիային) մէջ մշանջենաւորապէս երկու հայազգի աժտէրխանցի պատանեաց ուսում պիտի տայ իւր փողովը, եւ այն աշակերտները պիտի ըսուին Սարգսեան սանե՛: Այս փողը աղահովելու համար՝ նուիրեր է իւր քարաշէն փառաւոր տունը, այսինքն անոր եկամուտը որոշեր է իւր երկու սաներուն դաստիարակութեանը ծախքին:

Ո Գ Ի Ն Հ Ա Յ Կ Ա Ա Ն.

Ե Բ Գ

(ԱՐԵԱԿ Բ, Արտրուած Ե, Տեսիլ 2:)

1.

Իզնւր են իզնւր, բըսմաւոր,
Բսպառնալիք քո ամենայն.
Ոչ, քո շըզթայք չեն զօրաւոր
Ցընկճել զոգիս մեր Հայկական:

2.

Բըմարմին՝ միայն զայս մարմին
Կարես գերել քեզ ինախատ.
Սակայն ոգիք մեր երկնային՝
Սիրտք Հայկազանց են միշտ ազնա:

3.

Ազնատ են, ազատ մեր լեզուք,
Մազթել ըզշանթս Արդարութեան
Դգլուխ ձեր, ով արիւնարբուք՝
Որ աւերէք ըղչայաստան:

4.

Իդըժնիս անկցին թըշնամիք,
Անհետասացին մինչ յաւիսեան.
Կեցցեն Արքայ եւ Հայրենիք,
Կեցցէ անմահ մերս Հայաստան: